

Бережняк Анна

асистент кафедри бухгалтерського обліку, аналізу та аудиту
ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м. Ніжин

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ СКЛАДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Обліковий процес завершується складанням фінансової звітності про господарську діяльність підприємства. Правові основи питань складання фінансової звітності регламентуються Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», а також Національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку НП(С)БО 1. Державне регулювання фінансової звітності в Україні здійснюється з метою створення єдиних правил складання фінансової звітності, які є обов'язковими для всіх підприємств [1].

Для того щоб фінансова звітність була зрозумілою користувачам, НП(С)БО1 вимагає наявність у ній даних про:

- підприємство;
- дату звітності та звітний період;
- валюту звітності та одиницю її виміру;
- облікову політику підприємства та її зміни;
- аналітичну інформацію щодо статей фінансових звітів;
- консолідацію фінансових звітів;
- припинення (ліквідацію) окремих видів діяльності;
- обмеження щодо володіння активами;
- участь у спільних підприємствах;
- виявлені помилки та пов'язані з ними коригування;
- іншу інформацію.

Головні вимоги до звітності – це реальність, ясність, своєчасність, єдність методики звітних показників, порівнянність звітних показників з минулими. Якісні характеристики фінансової звітності такі: інформація, яка надається у фінансових звітах, повинна бути

дохідлива і розрахована на однозначне тлумачення її користувачами за умови, що вони мають достатні знання та зацікавлені у сприйнятті цієї інформації [1].

Кожен із цих компонентів фінансової звітності має своє призначення. Зокрема Баланс (Звіт про фінансовий стан) відображає інформацію про активи, зобов'язання та капітал підприємства на звітну дату. Виходячи з даних форми №1 можна відстежити фінансовий стан підприємства на певну дату, але неможливо це зробити щодо змін на рахунках. Метою складання балансу є надання користувачам повної, правдивої та неупередженої інформації про фінансовий стан підприємства на звітну дату [3].

Пропонуємо деякі розділи і рядки балансу скоротити, об'єднати або взагалі вилучити з балансу.

Розділ 1 активу балансу доцільно скоротити, додавши до статті «Інші необоротні активи», статтю «Відстрочені податкові активи». Інформація розділу 3 «Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття» є не настільки суттєвою для її виділення в окремий розділ, тому її доцільно відображати теж у складі статті «Інші необоротні активи».

Пасив балансу доречно відображати в чотирьох розділах: «Власний капітал», «Довгострокові зобов'язання і забезпечення», «Поточні зобов'язання і забезпечення», «Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття». Інформацію в розділі 3 «Поточні зобов'язання і забезпечення», а саме статтю «Доходи майбутніх періодів» доцільно включити у «Інші поточні зобов'язання», що значно спростить заповнення третього розділу.

Удосконалена форма Балансу (Звіту про фінансовий стан) повною мірою відповідатиме потребам користувачів.

Сучасні тенденції розвитку бухгалтерської фінансової звітності передбачають посилити значний акцент на примітки і пояснення до бухгалтерської фінансової звітності, основною метою яких є розкриття, внесення коректив, уточнення і доповнення інформації, яка розкривається в основних звітних формах. Удосконалення приміток і пояснень повинно полягати перш за все в їх глибшій прив'язці до основних форм, що підвищить їх аналітичну цінність [2].

Роль фінансово-економічної інформації як системи фінансових показників визначається впливом на обґрунтування і прийняття рішень користувачів. Саме бухгалтерська фінансова звітність, відображаючи всі суттєві зміни в структурі господарських засобів і їх джерел, а також результати фінансово-господарської діяльності, надає в скомпонованому вигляді значний обсяг інформації необхідної зовнішнім і внутрішнім користувачам.

З метою удосконалення методології складання бухгалтерської фінансової звітності на підприємствах рекомендовано поетапне здійснення вибору облікової політики, обґрунтовано сукупність принципів, методів, прийомів ведення бухгалтерського обліку в залежності від впливу факторів зовнішнього і внутрішнього середовищ [3].

Таким чином, запропоновані нами шляхи вдосконалення методики складання фінансової звітності полегшать роботу бухгалтерів та зроблять інформацію, яка в них розкрита, більш доступнішою та зрозумілішою для користувачів.

Список використаних джерел

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджено наказом Міністерства фінансів України від 07 лютого 2013 року № 73
2. Клименко О.В. Інформаційні системи і технології в обліку/ Навчальний посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2014. – 320 с.
3. Звітність підприємства [Текст]: підручник./[М.І. Бондар, Ю.А. Верига, М.М. Орищенко та ін..] – К.: «Центр учбової літератури», 2015. – 570 с.